

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

2010/2010(INI)

8.6.2010

OPINIA

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie rozwoju potencjału nowej zrównoważonej gospodarki w zakresie
miejsc pracy
(2010/2010(INI))

Sprawozdawczyni: Rovana Plumb

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. uważa, że pokryzysowa gospodarka stanowi znakomitą okazję do trwałego wzrostu opartego na sprawiedliwości społecznej i efektywności ekologicznej; zauważa, że przemiana zanieczyszczających gospodarek europejskich w gospodarki ekologicznie efektywne doprowadzi do głębokich przemian w dziedzinie produkcji, dystrybucji i konsumpcji, co powinno być wykorzystane jako okazja do przejścia w kierunku rzeczywistego zrównoważonego rozwoju bez zagrożenia dobrobytowi i miejscom pracy; uważa, że przejście na gospodarkę opartą na źródłach energii niepowodujących zanieczyszczeń, powinno być postrzegane jako możliwość inwestycji w zrównoważony rozwój, a nie tylko jako obciążenie publicznego i prywatnego budżetu;
2. wzywa Komisję do opracowania narzędzi statystycznych, pozwalających ocenić bilans miejsc pracy stworzonych przy pomocy gospodarki ekologicznej;
3. uważa, że zrównoważony rozwój oparty jest na długoterminowej wizji, według której wzrost gospodarczy, spójność społeczna i ochrona środowiska idą w parze i wzajemnie się wspierają; podkreśla potencjał tworzenia ekologicznych miejsc pracy w zrównoważonej gospodarce oraz zawięza definicję MOP, zgodnie z którą wszystkie miejsca pracy sprzyjające zrównoważonemu rozwojowi są ekologicznymi miejscami pracy; dodaje jednak, że dobre warunki muszą towarzyszyć wszystkim miejscom pracy w sektorze ekologicznym;
4. zauważa, że w 2009 roku liczbę ekologicznych miejsc pracy w Europie oszacowano na 3,4 miliony;
5. podkreśla potrzebę przeciwdziałania zmianom klimatycznym w celu ograniczenia ocieplenia do 2°C w porównaniu z poziomami z okresu przedindustrialnego; stoi na stanowisku, że obecnie wprowadzany w życie cel zakładający 20% redukcję do 2020 r. nie jest zgodny z ogólnym założeniem i oczekuje na wniosek dotyczący jak najszybszej zmiany celu zakładając przynajmniej 30% redukcję; w związku z tym wzywa Komisje do rozwinięcia konkretnej polityki, by zapewnić przejście w kierunku ekologicznej gospodarki, szczególnie mając na uwadze przekwalifikowanie pracowników do ekologicznych miejsc pracy i wspieranie przechodzenia w kierunku coraz bardziej ekologicznego europejskiego przemysłu w kontekście rynków światowych, jak również zachęcanie sektora prywatnego do inwestowania w technologie niskoemisyjne, sprzyjające innowacyjności i tworzeniu miejsc pracy;
6. podkreśla, że trwałe, długookresowe, ambitne ramy regulacyjne są zasadniczym warunkiem osiągnięcia pełnego potencjału w zakresie zatrudnienia ekologicznego; jest zdania, że w celu osiągnięcia wyznaczonych w dziedzinie zatrudnienia celów strategii UE 2020 dotyczących ekologicznych miejsc pracy, konieczne są konkretne oraz prawnie wiążące środki, by osiągnąć bezwzględne zmniejszenie zużycia zasobów naturalnych oraz wyznaczenie innych celów środowiskowych;

7. stoi na stanowisku, że istniejące oraz proponowane prawodawstwo UE posiada własny potencjał do tworzenia nowych miejsc pracy w obszarach takich, jak gospodarowanie zasobami powietrza, gleby, wody, energii, zarządzanie służbą publiczną, rolnictwem, leśnictwem, transportem oraz środowiskiem; wzywa państwa członkowskie do wdrożenia prawodawstwa UE, które mogłoby doprowadzić do nowych inwestycji w dziedzinie technologii i miejsc pracy przyjaznych środowisku;
8. zaznacza, że wymaganie przyjaznych dla środowiska sposobów gospodarowania w rolnictwie znacznie zwiększyłoby zatrudnienie i dochody w sektorze rolnym;
9. podkreśla potrzebę położenia nacisku na różnorodność biologiczną przy tworzeniu ekologicznych miejsc pracy w całej Europie zwłaszcza poprzez wprowadzenie sieci Natura 2000; zaznacza, że ekoturystyka stanowi jeden z kluczowych obszarów w procesie tworzenia ekologicznych miejsc pracy przy około 20 % rocznym tempie wzrostu ; kładzie również akcent na możliwości zatrudnienia jakie oferuje działalność rekreacyjna związana z przyrodą;
10. podkreśla, że subwencje na coraz bardziej ekologiczny sektor transportu miejskiego byłyby korzystny dla zatrudnienia, gdyby zainwestowano je w transport publiczny;
11. zachęca Komisję do podania własnej definicji „ekologicznych miejsc pracy”; dodatkowo zachęca Komisję do nadania priorytetu ekologicznym miejscom pracy w kształtowaniu polityki w zakresie odnawialnych źródeł energii, efektywności energetycznej, gospodarki odpadami i recyklingu, oraz modernizacji energetycznej budynków;
12. wzywa Komisję, by zaproponowała do 2011 r. strategię obejmującą środki o charakterze ustawodawczym i nieustawodawczym w celu zachęcania do tworzenia miejsc pracy przyjaznych środowisku, będących dla wszystkich źródłem wzrostu i dobrobytu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do integracji polityk mających na celu przekwalifikowanie oraz przystosowanie zawodowe pracowników do ekologicznych miejsc pracy we wszystkich innych dziedzinach polityki UE; podkreśla konieczność włączenia do strategii wszystkich rodzajów miejsc pracy, zarówno dla wysoko wykwalifikowanych pracowników, jaki i pracowników o średnich czy niższych kwalifikacjach;
13. odnotowuje, że ust. 8 konkluzji Rady z dnia 21 października 2009 roku wzywa Komisję do pilnego przeglądu, sektor po sektorze, subsydiów mających niekorzystny wpływ na środowisko oraz niezgodnych ze zrównoważonym rozwojem; zwraca się do Komisji, by bezzwłocznie wykonała zalecenia analizując możliwe przesunięcia budżetowe wspomnianych subsydiów na wsparcie nowych typów działalności związanych ze zrównoważoną gospodarką;
14. wzywa Komisję do włączenia dziewiątej kompetencji kluczowej odnoszącej się do środowiska, zmian klimatycznych oraz stałego rozwoju – mającej istotne znaczenie dla społeczeństwa opartego na wiedzy – do programu uczenia się przez całe życie;
15. zwraca się do państw członkowskich, by odpowiedziały na zasadniczą potrzebę dostosowania systemu kształcenia do wymagań nowej zrównoważonej gospodarki;

16. uważa, że jeżeli chodzi o dobrobyt obywateli, polityka środowiskowa i społeczna występują równolegle na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim; zaznacza, że organizacje, które inwestują w ekologicznie wydajne praktyki przyczynią się do stworzenia lepszego środowiska pracy dla personelu i pracowników, a w konsekwencji będą bardziej produktywne; wzywa państwa członkowskie do promowania europejskiego systemu eko-zarządzania i audytu (EMAS) oraz do zachęcania wszystkich sektorów gospodarki, by dążyły do rejestracji w EMAS;
17. przypomina, że zamówienia sektora publicznego stanowią dużą część rynku oraz mogłyby stanowić silną zachętę dla coraz bardziej ekologicznej gospodarki; dlatego też wzywa, by wszystkie zamówienia publiczne zawierały wymóg stosowania wysokich standardów ochrony środowiska;
18. jest przekonany, że wprowadzenie efektywnego wykorzystania technologii ekologicznej nie wystarczy do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju dopóki wzrost wydajności przekłada się na zwiększenie dochodu; ponadto uważa, że z perspektywy ochrony środowiska zasadnym byłoby przełożenie wzrostu wydajności na zwiększenie ilości wolnego czasu oraz krótsze dni pracy zamiast podwyżek płacy oraz wzrastającej konsumpcji;
19. wzywa państwa członkowskie do wymiany doświadczenia i najlepszych praktyk w dziedzinie możliwości zatrudnienia przy prowadzeniu działań związanych z gospodarczym, społecznym i środowiskowym wpływem zmiany klimatu;
20. jest zdania, że należy przeprowadzić znacznie więcej badań, by zmierzyć wpływ polityki z zakresu ochrony środowiska i zmian klimatycznych na tworzenie zatrudnienia netto; wzywa Komisję do uczynienia tej dziedziny priorytetem ósmego programu ramowego;
21. uważa, że należy uczynić więcej w celu internalizacji kosztów zewnętrznych; wzywa Komisję do stosowania istniejących narzędzi politycznych - lub rozwoju nowych narzędzi jeżeli zachodzi taka potrzeba – w celu ustalenia kosztów oraz odzwierciedlenia wyników przyszłej polityki;
22. wzywa Komisję i kraje członkowskie do przeprowadzenia kampanii informacyjnych i pogłębiających świadomość publiczną w zakresie rozwoju ekologicznych miejsc pracy w zrównoważonej gospodarce;
23. uznaje, że organizacje pozarządowe i związki zawodowe odgrywają ważną rolę w rozwijaniu potencjału w zakresie ekologicznych miejsc pracy w kontekście ich wkładu, jako pracodawców, w proces decyzyjny oraz w zwiększanie świadomości społecznej.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	2 czerwca 2010 r.
Wynik głosowania końcowego	+ : 53 - : 1 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Bairbre de Brún, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Julie Girling, Françoise Grossetête, Dan Jørgensen, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Zastępca (y) obecny (i) podczas głosowania końcowego	Christofer Fjellner, Gaston Franco, Mairead McGuinness, Rovana Plumb, Bart Staes, Kathleen Van Brempt, Anna Záborská